

rättsinnehavaren, det dåvarande statliga monopolföretaget, kostnadsfritt har övertagit ett stort antal telefonnummer och det enligt nationell rätt inte är möjligt att i efterhand ta ut avgifter för dessa nummer?

Om fråga 1 besvaras jakande:

2. Får vid sådant förhållande nya företag på marknaden, oberoende av deras övriga kostnader för marknadsinträdet och utan en därtill knuten analys av deras konkurrensfördelar i förhållande till företaget med dominerande ställning, vid tilldelningen av ett telefonnummer påföras en engångsavgift som fastställts till en viss procentsats (här 0,1 procent) av den uppskattade årsomsättningen, som vid överlåtelse av telefonnumret kan tas ut av slutkunden?

(1) EGT L 117, s. 15.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 30 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-334/03)

(2003/C 251/08)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 30 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av A.M. Alves Vieira och S. Rating, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Portugal har åsidosatt sina skyldigheter genom att handla på ett sätt som strider mot artikel 4d i direktiv 90/388/EEG (1), i dess lydelse enligt direktiv 96/19 (2),
- 2) förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 13 i lag nr 91/97 föreskrivs att företag som driver basnät för telekommunikation undantas från skyldigheten att betala avgifter för inrättandet av sina nät och för beviljande av de erforderliga tillträdesrättigheterna avseende offentliggärd

mark. Denna bestämmelse innebär att PT Comunicações, i egenskap av det enda företag som driver basnät för telekommunikation, undantas från skyldigheten att erlagga dessa avgifter, medan alla andra operatörer är skyldiga att betala dem.

De fördelar som PT Comunicações givits i förhållande till övriga operatörer i fråga om de ekonomiska villkoren för erhållande av ledningsrättigheter är inte motiverade av objektiva skäl. En sådan omotiverad positiv särbehandling av PT Comunicações utgör diskriminering av övriga operatörer i fråga om villkoren för beviljande av ledningsrättigheter och utgör ett åsidosättande av artikel 4d i direktivet.

(1) Kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster (EGT L 192, 24.7.1990, s. 10).

(2) Kommissionens direktiv 96/19/EG av den 13 mars 1996 om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på genomförandet av full konkurrens på marknaderna för teletjänster (EGT L 74, 22.3.1996, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Ordinario di Torino – Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari – av den 15 juli 2003 i målet Fabrizio Barra

(Mål C-337/03)

(2003/C 251/09)

Tribunale Ordinario di Torino – Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari – begär genom beslut av den 15 juli 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 1 augusti 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Fabrizio Barra beträffande följande frågor:

1. Skall bestämmelserna i artikel 44.3 g i fördraget, artiklarna 2.1 f och 6 i första direktivet (68/151/EG (1)) samt artikel 2.2, 2.3 och 2.4 i fjärde direktivet (78/660/EG (2)), i dess lydelse enligt direktiven 83/349 (3) och 90/605 (4) tolkas så att de utgör hinder för en medlemsstat att inte straffbelägga underlåtenheten att lämna och offentliggöra graverande information om ett bolag, när detta utelämnande, även om det påverkar bolagets resultat, är en följd av uppskattade värden som,

betraktade var för sig, inte avviker från de verkliga utöver en viss angiven gräns.

2. Medför den skyldighet för medlemsstaterna att föreskriva "lämpliga påföljder" som följer av första och fjärde direktiven att, tillsammans med artikel 44.3 g i fördraget, skall tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat att vid åsidosättande av skyldigheter att lämna artiklarna 2.1 f och 6 i första direktivet och artikel 2.2 – 4 i fjärde direktivet information angående ett bolag endast utfärda sanktionsföreskrifter som i praktiken innebär ett godtagande av felaktigheter i räkenskaperna upp till en femtedel av tillgångarna.

(1) EGT L 65, 14.03.1968, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3.

(2) EGT L 222, 14.08.1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17.

(3) EGT L 193, 18.07.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59.

(4) EGT L 317, 16.11.1990, s. 60; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 107.

Överklagande, ingivet den 11 augusti 2003 av P. Del Vaglio, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) har meddelat den 4 juni 2003 i de förenade målen T-124/01 och T-320/01: P. Del Vaglio mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-352/03 P)

(2003/C 251/10)

P. Del Vaglio har den 11 augusti 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) har meddelat den 4 juni 2003 i de förenade målen T-124/01 och T-320/01: P. Del Vaglio mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av M. Famchon och B. Desrez, avocats, med delgivningsadress i Paris.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- A. upphäva förstainstansrättens dom av den 4 juni 2003, till den del talan i mål T-124/01 ogillades,

och följaktligen

1. ogiltigförklara kommissionens beslut av den 5 april 2000 att inte tillämpa den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket vid beräkningen av klagandens pension från och med den 8 maj 1999 och, om nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 februari 2001 att avslå klagandens klagomål av den 18 juli 2000,
2. förplikta kommissionen att tillämpa den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket med retroaktiv verkan från den 8 maj 1999,
3. förplikta kommissionen att betala skadestånd i överensstämmelse med rätt och billighet med ett belopp som preliminärt uppgår till 10 000 euro jämte 7 procents ränta på återstoden av den pension som skulle utgå från den 8 maj 1999, och
4. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna,

- B. upphäva förstainstansrättens ovannämnda dom, till den del talan i mål T-320/01 ogillades avseende perioden före den 1 januari 2001.

och följaktligen

1. ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 september 2001 att avslå klagandens klagomål som syftade till att den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket skulle tillämpas vid beräkningen av klagandens pension från och med den 24 september 2000,
2. förplikta kommissionen att tillämpa den korrigeringskoefficient som gäller för Förenade kungariket med retroaktiv verkan från den 24 september 2000,
3. förplikta kommissionen att betala skadestånd i överensstämmelse med rätt och billighet med ett belopp som preliminärt uppgår till 15 000 euro jämte 7 procents ränta per år på återstoden av pensionen från den 24 september 2000 till den 1 april 2001.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten begick ett fel när den ansåg att klagandens avsikt att bosätta sig i London i tillräcklig utsträckning styrktes av de handlingar som hade ingetts först från den 1 januari 2001. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den ansåg att det faktum att klaganden